

[Thestrup.]

klaring, må man dog vist indrømme, at fortolkningen af grundlovens § 46, stk. 2, er strakt så vidt, at det er på tide at hale i land, og at det i alt fald ikke kan lade sig gøre at gå videre. Derfor er det, at vi, således som vi har givet udtryk for i betænkningen, ikke har villet binde os til at godkende de eventuelle ubevilgede overskridelser, som denne fremgangsmåde måtte medføre. Jeg henviser her til det ærede medlem hr. Poul Møllers udtalelser vedrørende dette forhold her i tinget den 29. april i år ved første behandling af tillægsbevillingslovforslaget.

Det er mit indtryk, at den højtærede finansminister deler vore bekymringer for den alt for vide fortolkning, vi har givet grundlovens § 46, stk. 2, og at den ordning, han ønsker gennemført, bl. a. tilsikrer en bedre bevillingsmæssig kontrol. Vi har gentagne gange i finansudvalget talt om, at vi måtte tage stilling til så mange enkeltheder i statens finansielle forhold, at vi stod i fare for at miste overblikket, og vi har på forskellige måder søgt at bøde herpå. Derfor var det, vi sendte administrationen vor skrivelse af 26. september 1962 om rammebevillinger vedrørende anlægsarbejder, og derfor har vi med bestemte mellemrum samråd med finansministeren om statens forbrug og indtægter på det pågældende tidspunkt, således at vi nogenlunde kan skønne over, hvor meget vi endnu kan bevilge i finansåret uden at opbruge de midler, der er til rådighed. Dette er imidlertid kun en enkelt side af statens finansielle styre, og det billede, vi danner os ved at se på indtægter og udgifter, kan blive ganske forrykket ved love, der medfører nye udgifter eller nye indtægter, eller ved ændringer i landets, derunder vore erhvervs økonomiske stilling.

Hvis den højtærede finansminister tillige tilsigter med notatet om rammebevillinger og med de ændringer, han foreslår, at finansudvalget i højere grad end tidligere skal blive i stand til at følge den økonomiske udvikling, er spørgsmålet om rammebevillinger af større politisk betydning, end jeg først troede, da jeg så skrivelsen derom. Det rejser i så fald en del spørgsmål, bl. a. spørgsmålet, som Berlingske Tidende i dag

skriver om i sin ledende artikel, om mere offentlighed i finansudvalgets arbejde, thi man må vel indrømme, at skal finansudvalget i de samråd, det har med ministre med visse mellemrum, komme ind på en egentlig bedømmelse af statens og landets økonomiske situation, må det være rimeligt, at dette foregår i offentlighedens lys. Men det rejser naturligvis en række andre spørgsmål, som vi efter aftale med finansministeren i den kommende tid skal drøfte.

Jeg har villet gøre disse bemærkninger her ved tillægsbevillingslovforslagets anden behandling for på den ene side at slå fast, at vi, således som vi har givet udtryk for det i betænkningen, ikke vil give noget væk af den bevillingsmæssige kontrol, men på den anden side for også at sige, at vi er meget lydhøre over for forslag, der giver folketinget — og finansudvalget er jo kun et udvalg for tinget og har ingen anden myndighed end den, tinget giver det — en bedre forståelse af og større indsættelse med en regerings økonomiske politik.

Grethe Philip: Når de 4 gamle partier i finansudvalget i enighed kan slutte op om tillægsbevillingslovforslaget i dets helhed, må det tages som et udtryk for, at der i partierne i det store og hele er enighed om statens finanser, og denne brede enighed kan vi næppe værdsætte for højt.

Ved lovforslagets fremsættelse gav finansministeren udtryk for, at han havde bestræbt sig for kun at fremme forslag til tillægsbevillingsloven, der enten var godkendt på forhånd af finansudvalget eller var nødvendiggjort af helt ekstraordinære forhold. Disse retningslinjer, der bør ses som led i den realistiske budgetlægning, finansministeren tilstræber, har vist sig at være særlig påkrævet i den aktuelle situation, hvor vi her i foråret med nogen grund synes at kunne frygte en vis overophedning af den økonomiske aktivitet, der nødigt yderligere skulle stimuleres af impulser fra den offentlige sektor. Finansministeren har, som det allerede har været nævnt af foregående ærede ordførere, over for finansudvalget skitseret nogle tanker om en forestående omlægning af statsbudgettet med henblik på en bedre kontrolvirksomhed og et smi-